

Do wszystkich zakonników i zakonnice Europy!

My, członkowie trzydziestu siedmiu europejskich krajowych Konferencji zakonów męskich i żeńskich zebraliśmy się w Częstochowie, by podjąć refleksję na temat: „Życie zakonne w Europie: historie pełne nadziei - nadzieją dla historii”.

Dane nam było w wymowny sposób doświadczyć komunii i obecności Chrystusa, gdy nawiedziliśmy obóz zagłady Auschwitz, podczas wizyty w miejscach związanych z początkami chrześcijaństwa w Polsce na terenie Krakowa, i w ośrodkach głębokiej duchowości, jakimi są sanktuaria Matki Bożej na Jasnej Górze i Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach.

Zakony w Europie, nie lękajcie się! - oto przesłanie, które usłyszeliśmy. - *Nadal nieście współczesnym kobietom i mężczyznom świadectwo nadziei. Życie konsekrowane samo w sobie jest nadzieją dla historii obecnego czasu jak i jutra ludzkości, podobnie jak w przeszłości nadzieję nieśli wyznawcy i męczennicy tacy jak Maksymilian Kolbe czy Edyta Stein. Miejcie odwagę śpiewać pieśń życia, wraz z Barankiem, który zdaje się być zabity (por. Ap 5,6), lecz naprawdę pozostaje w sercu historii każdego okresu i każdego ludzkiego życia.*

Żyjemy w czasach, w których człowiek często próbuje znaleźć szczęście poza Bogiem a dochodzi do pustki i bezsensu. Także my sami możemy być poddani pokusie utraty życiowej pasji, związanej z nadzieją. Jednak każdego dnia odradza się w nas na nowo wielka nadzieja, gdy spostrzegamy, iż u źródeł tęsknot naszych braci i siostr nadal leży głębokie pragnienie wartości duchowych oraz poszukiwanie transcendencji. Któż potrafi zaspokoić ten głód i to pragnienie?

Życie zakonne - dar Boga dla Kościoła i dla świata - zawsze w historii otwierało drogi nadziei, oddając serca i dłonie osób konsekrowanych na służbę Bogu i bliźniemu. Właśnie takie jest nasze zadanie dzisiaj. Niech nasze domy będą otwarte na wszystkich, niech będą przestrzenią modlitwy, miejscami gorliwej pracy i braterskiego przeżywania wspólnoty - odbiciem światłości bijącej ze źródła nadziei, jakim jest Jezus Chrystus, który umarł i zmartwychwstał dla nas wszystkich.

Poczuwamy się do żywego uczestnictwa w wielkich przemianach dokonujących się na naszym kontynencie. Działanie Ducha Świętego napędza nas zdecydowaniem i odwagą w niesieniu nadziei co do przyszłości Europy. Wraz z Maryją pragniemy być zasłuchani w Słowo Boże i przyjmować dar Ducha, by mieć swój udział w *missio Dei*, by prowadzić otwarty dialog ze wszystkimi.

Bracia i Siostry! Przeżywając radość z doświadczenia tego szczególnego czasu łaski, który już dobiega końca, wracamy do naszych wspólnot wołając: *Maranatha! Przyjdź, Panie Jezu!* Niech nasza nadzieja będzie jasna i silna, bo Ten, który powołał nas do takiej formy życia odpowiada: „Zaiste, przyjdę niebawem!” (por. Ap. 22)

Częstochowa, w dniu 13 lutego AD 2010